

La gestió energètica en clau urbana

ECOTENDÈNCIES

Conferència 07 maig 2013

Resum català

Avui dia parlar d'energia és parlar d'un problema real que tenim, i que a més a més ens pot

condicionar el futur. Encara que no ens ho diuen... Ens ho diuen, però d'aquella manera que,

com que uns i altres es contradiuen, ens sembla que no és del tot veritat. És un model que

s'esgota, un model que està provocant uns efectes climàtics i no sabem què passarà a la Terra...

És un model que és molt modern. Ens sembla que fa molts anys que som més eficients (ara fa

cent anys), però en realitat fa molts anys que els humans poblem la Terra i en fa molt pocs que

utilitzem tanta energia, una energia que estem esgotant de la Terra.

Per què ens centrem en les ciutats? Perquè sembla que el model de viure a la ciutat és el preferit

dels humans. Això d'amuntegar-nos, anar a les Rambles i tenir moltes coses a prop ens agrada.

Doncs si ens agrada, podríem fer-ho bé. A les ciutats estem consumint pràcticament tots els

recursos de la Terra. Consumim el 82% del gas natural, el 76% de l'energia nuclear, el 76% de

carbó, el 72% d'altres renovables, que són les que ens ajuden a produir l'electricitat... o sigui,

que estem acaparant tota l'electricitat.

El 63% de petroli seria la dada més petita, però pensem que a les ciutats estem amuntegats.

Realment necessitem tant de petroli per moure'ns-hi, amb tot el servei públic de transport que tenim? Això és una de les coses que hem de pensar. El 24% de la biomassa... és clar que la biomassa no s'integra correctament a la ciutat perquè no tenim pràcticament vegetació. La biomassa s'utilitza més en aquells entorns on hi ha més vegetació. I, finalment, el 76% de l'electricitat. Ens ho mengem gairebé tot.

El petroli no és només dir "Anem a la benzinera! Ui, ha pujat de preu! Se m'ha acabat la benzina..."; sinó que darrere hi ha coses tan fortes com les guerres.

Heu pensat en alguna espècie animal que utilitzi un recurs que pensa que serà finit sense pensar que després haurà d'emigrar? O reduïm la demanda o augmentem l'eficiència.

Fins ara, en els últims anys sobretot hem treballat per millorar l'eficiència, perquè sembla que reduir la demanda seria renunciar al confort que demanem a la vida. Nosaltres ho volem tenir tot. No ho discutiré... podem tenir el nostre estil de vida, el que passa és que hem de ser més llestos.

Això sí, hi ha molt per aprendre. El que ens ha passat amb el tema de la demanda és que ens ha estat molt fàcil i no ens adonem que estem consumint energia. Us proposo, sobretot, que comenceu a reconèixer l'energia. Els nostres avantpassats, que carregaven llenya fins a la llar de foc, tenien claríssim quanta energia estaven carregant.

I l'altra cosa que provoquem amb el consum d'energia són les emissions de CO₂, la

contaminació, que està provocant un augment de la temperatura de la Terra i un canvi climàtic.

Si aprofitem la calor del Sol per escalfar casa nostra, potser no haurem d'engegar la calefacció a la nit. Això és aprofitar un recurs disponible directament allà on el necessitem.

Si tenim llum natural perquè treballem al costat de la finestra, no caldrà que encenguem llum artificial.

Aquesta seria una de les aportacions de la natura al confort, que els nostres avantpassats tenien claríssima.

A Barcelona és obligatori des del 2001 que els edificis nous d'habitatges tinguin la producció d'aigua calenta sanitària feta, en part, amb plaques solars. Això ho sabeu? És una ordenança de l'Ajuntament de Barcelona, pionera al món, i obliga que tots els edificis tinguin plaques solars per fer l'aigua calenta sanitària.

Als edificis, avui dia és possible generar-hi electricitat. A part de produir calor per a l'aigua calenta sanitària, hi ha sistemes capaços de produir-hi electricitat.

Això es fa possible amb les plaques fotovoltaïques, amb uns molinets eòlics... i tot això s'anomena *autoproducció*.

Els edificis ja no només serveixen per consumir, sinó que també són capaços de generar energia. Quines propostes tenim? Doncs jo dic que, en el transport, gaudim del trajecte. La taula ens indica quines són les emissions de CO2 dels diversos mitjans de transport. Si anem a peu o en bicicleta, és clar que no emetem CO2; però si anem en metro, tramvia o tren, estem al voltant

d'uns 40 grams de CO2 per quilòmetre. Amb un cotxe de benzina gran, podem arribar fins a

300 grams de CO2 per quilòmetre.

La gestió energètica vol dir que entenem el que consumim. Després d'entendre-ho,

començarem a estalviar. Saber és la primera fórmula per estalviar. I a partir d'aquests estalvis

invertim en eficiència, invertim en renovables, però no abans. No posem una placa fotovoltaica

enorme a la coberta, si abans no hem après a apagar els llums quan toca.

Si busqueu *consumisme* al Google, us sortiran un munt de fires de consum responsable, de

productes de segona mà. Penseu seriosament cada vegada que us compreu una cosa si la

necessiteu, perquè darrere hi ha molta energia continguda, un munt de persones (ara s'està

posant de moda el tema de Bangla Desh, però és veritat) que estan vivint situacions molt

precàries perquè nosaltres puguem tenir aquests productes.

Però sobretot perquè som esclaus del sistema, per tant, penseu-hi. Si trobeu el que voleu de

segona mà, és fantàstic! El que heu fet és eliminar un residu i eliminar la necessitat de produir

un producte nou.

Reduïm l'energia que no necessitem, consumim l'energia de manera racional i després anirem a

buscar les millors formes de produir-la. Aquest és el camí per a la independència energètica,

que és el que espero que tinguem totes les ciutats d'aquí a relativament poc